

Kansan marssi.^{*)}

fykveästi: *O. Merikanto.*

Väkivalta pois maasta ja turma! Alas veljien vaino ja surma! Pois miekkavalta, sana soimaan! Valo, oikeus, vapaus voimaan! Pois ilkeä sorto ja itsekkyyys, Ruma, kunniaton loka, kuona se on jota hävetä saa Koko kansa ja maa. Suur ihmisyyys, suur ihmisyyys, Kas siinä kansojen kestävyys!

Väkivalta pois maasta ja turma!
Alas veljien vaino ja surma!
Pois miekkavalta, sana soimaan,
Valo, oikeus, vapaus voimaan!
Pois ilkeä sorto ja itsekkyyys,
Ruma, kunniaton
Loka, kuona se on,
Jota hävetä saa
Koko kansa ja maa.
Suur ihmisyyys, suur ihmisyyys,
Kas siinä kansojen kestävyys.

Alas ryömiä, kerjäläishoukko,
ylös työmiehet, kunnian joukko!
Pajat aukaskaamme, paljat soimaan,
Kansan arvo ja ansio voimaan!
Pois tyhmyys, kunnoton typeryyys.
Käsi taitamaton,
Pula ainainen on,
Siitä kärsiä saa,
Koko kansa ja maa. j. n. e.

Vihamiehemme, luottaen rautaan,
Pani oikeuskirjamme hautaan!
Meiss' eläköön, — oi, Jumal'auta! —
Laki voimallisempi kuin rauta!
Tulihehkuinen, työ-jalo henkevyys!
Tee työsi kuin mies,
Käy soihdulla ties.
On voittava työ
Ja väistyvä yö. j. n. e.

Ole suomalais-ihminen aina,
Oma leimasi töihisi paina,
Jalo, puhdas, kirkas — sehän voittaa,
Kevätluontomme toivoa soittaa.
Vala uusiin muotoihin entisyyys.
Sinä päivin ja öin
Lainjohtoisintöin
Ies päältäsi luo,
Uus aika taas tuo! j. n. e.

Alas rosvojen urkkijavalta!
Ylösnousemme sorrnonkin alta.
Meit' uhkaa vaino! — omatunto!
Kun valvonet, kestäähän kunto.
Tuhat tuskaakin ennenkuin kelmitys.
Mikä kehoanon,
Pois lohjetkohon!
Mikä tervettä jää,
Sen pystyssä pää! j. n. e.

Mekö loisimme valtion karjan?
Mekö teurasvalmihin sarjan?
Me työmieskansat! Työmme juuri
Maan onnen on ponsi ja muuri.
Pois rauhamme sorto ja lemmitteyys!
Miss' oikeus on
Pyhä, lahjomaton,
Se Suomen on maa,
Se työn kotimaa!
Siell' ihmisyyys, suur ihmisyyys
On kansan voima ja kestävyys.
J. H. E.

*) Laulettava yksinäänisesti pianon tai torvien mukasoitolla.